

Türkiye Neden Gelişmiyor

– Silüet · 06 Haziran 2019

Hem bireyin iç huzurunu sağlayabilmesi, hem toplumsal özeleştirî kültürünün gelişebilmesi için kendimize gerçekçi sorular sormamız gerektiği kanısındayım. Gerçekçi sorunun olmadığı ortamda gerçekçi cevaplar verilemediği gibi, üretilen çözümler de genellikle kısa vadeli ve günü kurtarmaya yönelik oluyor. Hayatının önemli bir kısmını günü kurtarmaya çalışarak tüketmiş; derinlikten yoksun ve yüzeysel bir bakış açısı ile kendini farketmekten mahrum bir halde, yaşamış olmak için yaşamış biri olarak, şimdilerde gerçekçi soruların gerekliliğine yürekten inanıyorum. Müsaadenizle kendimden yola çıkarak, ülkenin içinde bulunduğu duruma dair, ilk muhatap ben olmak üzere bazı sorular sormak istiyorum:

1. Türkiyede halen keskinleşerek devam eden, kısır ve bir türlü sonu gelmeyen siyasi, dînî, ideolojik ve etnik çatışmaların, bölünmelerin, kamplaşmaların gerçek nedeni ne?
2. İnsanlar neden belli bir cenaha meyiletme ihtiyacı duyuyorlar, neden fanatikleşiyorlar?
3. Bireysel ve toplumsal empati duygumuz neden zayıf?
4. Neden kendi doğrumuzu en doğru zannedecek kadar yüzeysel bir bakış açısına sahibiz?
5. Bizden olmayanı, anlayışımızı benimsemeyeni; bizim gibi düşünmeyeni, hissetmeyeni ve yaşamayanı ötekileştirmek istememizin temelinde yatan gerçek neden ne?
6. Başkalarının ayıbını, günahını, hatasını sayıp dökmekte pek mahir olduğumuz halde; kendimizi görmekten, sorgulamaktan, eleştirmekten neden imtina etmekteyiz?
6. İliklerimize değin işlemiş ataletin nedeni ne? Dinimiz mi, ideolojilerimiz mi, yaşam tarzlarımız mı yok bunları yanlış yorumluyor oluşumuz mu?
7. Neden çözümü bütünüyle dışarda arıyoruz? İç dinamiklerimizi sağlıklı bir şekilde işletip enerjik bir birey ve toplum haline neden gelemiyoruz?
8. Ve bütün bu soruları kendimize sorduktan sonra verdiğimiz cevaplar ne kadar gerçekçilikle örtüşüyor? Ne kadar iyimserliğe meyleden gerçekçi bir bakış açısına sahibiz?
9. Neden yaşananlara çözüm bulmaya çalışmak yerine zamanımızın çoğunu suçluyu tespit etmeye ayırıyoruz? Bizim için kısa vadeli ve günü kurtarmaya yönelik çözümler daha neden cezbedici?

10. Bu çok önemli: Biz ne kadar kendimiziz? Değişim, gelişim ve yenilenmeyi kendiliğimizi koruyarak mı sağlayabiliriz yoksa herşeyimizi değiştirerek mi?

11. Kendimize, kendimize yakın hissettiklerimize ve hissetmediklerimize; ideolojimizi, yaşam tarzımızı benimseyenlere ve benimsemeyenlere yönelttiğimiz sorular ne denli gerçekçi?

12. Düşündüklerimizi ideolojilerimizin etkisi altında mı ifade ediyoruz yoksa sadece ideolojimiz böyle yönlendirdiği için mi böyle düşünüyoruz?

13. Siyaset ve devlet yönetimi üzerine fikir beyan edenler bu denli çoğunlukta iken; kendini, özellikle bilinçaltını yönetmek konusunda fikri olanlar neden azınlıktadır?

14. Yüzeysel ifadelerle, körü körüne ve karamsar bir bakış açısı ile savunulan düşüncelerin toplumsal bir değişim başlatma olasılığı yüzde kaçtır? Savunduklarımız ve savunma üslubumuz kamplaşmaya mı ortam hazırlamaktadır, bütünleşmeye mi?

15. Neden düşünmekten çok duygulanıyoruz; düşüncelerimizin arasına nefretimiz, öfkemiz, kinimiz neden bu kadar karışıyor?

Bu yazıda dilim döndüğünce, derinlik hissim elverdiğince gerçekçi sorular sormaya çalıştım. Gelecek yazıda aynı şiarle cevaplar vermeye, son yazıda ise çözümler getirmeye çalışacağım. Umarım öncelikle kendime fayda sağlayabilir, kendimi bir parçası olarak gördüğüm ülkeme, karınca kararınca bir katkıda bulunabilirim.